

9. nedeľa B

***Sobota je tu pre človeka, a nie človek pre sobotu.
Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou.
(Mk 2,27-28)***

Prvé čítanie

Kniha Deuteronomium 5,12-15

Toto hovorí Pán: "Zachovaj sobotu a zasväť ju, ako ti prikázal Pán, tvoj Boh. Šesť dní budeš pracovať a robiť všetky svoje diela; ale siedmy deň je sviatočný deň Pána, tvojho Boha.

Nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka; ani tvoj vôl, ani osol, ani nijaký tvoji dobytok; ani cudzinec, čo býva v tvojom dome, aby si tvoj sluha a tvoja slúžka odpočinuli tak ako ty. Pamätaj, že aj sám si bol otrokom v egyptskej krajine a že Ťa Pán, tvoj Boh, vyviedol odtiaľ mocnou rukou a zdvihnutým ramenom. Preto ti, Pán, tvoj Boh, prikázal, aby si svätzil sobotu."

Druhé čítanie

2. list Korintánom 4,6-11

Bratia a sestry, Boh, ktorý povedal: "Nech z temnôt zažiaril svetlo," zažiaril aj v našich srdciach a osvietil nás, aby sme poznali Božiu velebnosť, ktorá sa skvie na tvári Ježiša Krista.

Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby bolo zjavné, že táto nesmierna moc je z Boha, a nie z nás.

Zo všetkých strán sa valí na nás súženie, ale necítíme sa stiesnení; bývame bezradní, ale nie sme zúfalí; prenasledujú nás, ale nie sme opustení; zrážajú nás, ale my nehynieme. Kade chodíme, stále nosíme na svojom tele Ježišovo umieranie, aby sa na našom tele prejavil aj Ježišov život.

A tak, kým žijeme, sme ustavične vydávaní na smrť pre Ježiša, aby sa Ježišov život zjavil aj na našom smrteľnom tele.

Evanjelium

Marek 2,23-28

V istú sobotu šiel Ježiš cez obilné pole a jeho učeníci cestou začali trhať klasy. Farizeji mu povedali: "Pozri! Prečo robia v sobotu to, čo nie je dovolené?" On im odpovedal: "Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid, keď bol v núde a hladný on i jeho spoločníci? Ako za veľkňaza Abiataru vošiel do Božieho domu a jedol obetované chleby, ktoré smeli jesť len kňazi, a dal aj svojim spoločníkom?"

A pokračoval: "Sobota je tu pre človeka, a nie človek pre sobotu. Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou."

Na zamyslenie

"Potrebujete voľný deň v týždni?" Pravdepodobne väčšina by odpovedala na túto otázku kladne. Otázka významu alebo bezvýznamnosti voľného dňa je stredobodom dnešných biblických citátov. V prvom čítaní počujeme podstatný odkaz k tomuto dňu: "Zachovávajú sobotňajší deň, aby si ho zasvätili ... Šesť dní budeš pracovať ... ale siedmy deň je sobota (to jest, odpočinok) ..." (Dt 5,12-14) V tomto mieste sa cituje tretie z takzvaných 10 "príkázaní" (= 10 poučení k životu), zahŕňajúce zároveň odôvodnenie pre jeho uvedenie: "Pamätaj, že si bol otrokom v egyptskej krajine a že ťa Pán, tvoj Boh, vyviedol odtiaľ mocnou pravickou a zdvihnutým ramenom." (Dt 5,15). Sabbat je teda tým dňom, počas ktorého má človek uvažovať o svojom vyslobodení a byť si vedomý toho, že za svoju voľnosť vďačí Bohu, ktorý ho vyslobodil z egyptského zajatia. Súčasne sa Sabbat odvoláva na Božie dielo stvorenia – pretože sám Boh siedmy deň odpočíval, tak aj človek si má siedmy deň v týždni dopriať čas pokoja a odдыхu, ako aj čas na uvedomenie a váženie si diela, ktoré stvoril počas šiestich dní. Za čias Ježiša sa príkazu Sabbatu, popri obrezaní v židovskom ponímaní, pripisoval najväčší význam, pokiaľ išlo o stotožňovanie sa s národom. Dokonca taký veľký, že v mnohých prípadoch praktizovania Sabbatu dochádzalo k neľudským manipuláciám. Učeníci odtrhli pár klasov v Sabbat, pretože boli hladní – čo sa Farizejom veľmi nepáčilo, predsa bolo zakázané v Sabbat žať. Ježiš počas Sabbatu uzdravuje, čo opäť vzbudzuje pohoršenie – uzdravovať v Sabbat bolo dovolené iba v prípade ohrozenia života. A predsa, Ježiš dáva do centra pozornosti muža, ktorý potrebuje uzdravenie – Ježiš dáva do centra pozornosti človeka a nie príkazy! – a ten opäť získava späť zdravie a s ním aj svoju hodnotu.

Ježiš obidvoma činmi zvýrazňuje dvojakú skutočnosť: prvá, že každý výklad príkazu Sabbatu podľa litery vedie človeka nie k slobode, ale k novému otroctvu, ktoré úplne otočí zmysel Sabbatu. Druhá skutočnosť je tá, že Ježiš sa javí ako ten, kto cez svoje slová a činy dáva opäť Sabbatu ten pravý, Bohom daný zmysel. Pre Ježiša práve to zodpovedá Božej vôli, v Sabbat činiť dobro a zmierniť núdzu. "Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu" (Mk 2,27) – zreteľnejšie sa to ani nedá povedať – pri interpretácii zákonov a samovytvorených pravidiel má celkové dobro človeka bezpodmienečnú prednosť! Príkazy a pravidlá nikdy nesmú byť vysvetľované tak, že ich dodržiavanie iným ubližuje alebo ich poškodzuje!

Pre nás, kresťanov, nahradili nedeľa a deň Zmŕtvychvstania Sabbat ako prvý deň týždňa. Ich význam ale zostáva podobný. Nedeľa je nám daná ako deň voľna, ako deň voľnosti; ako deň, ktorý má byť vnímaný ako svätý. Ako deň, ktorý by sme mali oddeliť od toho každodenného a urobiť z neho niečo výnimočné. Ako deň, ktorý je svätý, pretože sa odlišuje od tých ostatných, pretože nás môže obdarovať silou, pokojom a novým usmernením. Tento deň sa však sám od seba nestane výnimočným – je nám daný ako dar, ale potrebuje naše formovanie. Potrebuje čas a miesto, v ktorom celkom vedome dáme miesto Svätému. Pre nás kresťanov je toto posvätenie dané skrz stretnutie so Zmŕtvychvstalým – v slove Svätého Písma, v modlitbe, vo sviatostiach, v stretnutí s našimi blízkymi. Ak sa nám podarí týmto spôsobom prežívať nedeľu, jej sila potom môže vyžarovať počas celého týždňa. Nenechajme si vziať tento drahocenný deň!

9. nedeľa B

***Sobota je tu pre človeka, a nie človek pre sobotu.
Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou.
(Mk 2,27-28)***

Prvé čítanie

Kniha Deuteronomium 5,12-15

Toto hovorí Pán: "Zachovaj sobotu a zasväť ju, ako ti prikázal Pán, tvoj Boh. Šesť dní budeš pracovať a robiť všetky svoje diela; ale siedmy deň je sviatočný deň Pána, tvojho Boha.

Nebudeš konať nijakú prácu ani ty, ani tvoj syn, ani tvoja dcéra, ani tvoj sluha, ani tvoja slúžka; ani tvoj vôl, ani osol, ani nijaký tvoji dobytok; ani cudzinec, čo býva v tvojom dome, aby si tvoj sluha a tvoja slúžka odpočinuli tak ako ty.

Pamätaj, že aj sám si bol otrokom v egyptskej krajine a že Ťa Pán, tvoj Boh, vyviedol odtiaľ mocnou rukou a zdvihnutým ramenom. Preto ti, Pán, tvoj Boh, prikázal, aby si svätzil sobotu."

Druhé čítanie

2. list Korinťanom 4,6-11

Bratia a sestry, Boh, ktorý povedal: "Nech z temnôt zažiaril svetlo," zažiaril aj v našich srdciach a osvietil nás, aby sme poznali Božiu velebnosť, ktorá sa skvie na tvári Ježiša Krista.

Tento poklad však máme v hlinených nádobách, aby bolo zjavné, že táto nesmierna moc je z Boha, a nie z nás.

Zo všetkých strán sa valí na nás súženie, ale necítíme sa stiesnení; bývame bezradní, ale nie sme zúfalí; prenasledujú nás, ale nie sme opustení; zrážajú nás, ale my nehynieme. Kade chodíme, stále nosíme na svojom tele Ježišovo umieranie, aby sa na našom tele prejavil aj Ježišov život.

A tak, kým žijeme, sme ustavične vydávaní na smrť pre Ježiša, aby sa Ježišov život zjavil aj na našom smrteľnom tele.

Evanjelium

Marek 2,23 – 3,6

V istú sobotu šiel Ježiš cez obilné pole a jeho učeníci cestou začali trhať klasy. Farizeji mu povedali: "Pozri! Prečo robia v sobotu to, čo nie je dovolené?"

On im odpovedal: "Nikdy ste nečítali, čo urobil Dávid, keď bol v núde a hladný on i jeho spoločníci? Ako za veľkňaza Abiataru vošiel do Božieho domu a jedol obetované chleby, ktoré smeli jesť len kňazi, a dal aj svojim spoločníkom?"

A pokračoval: "Sobota je tu pre človeka, a nie človek pre sobotu. Preto Syn človeka je pánom aj nad sobotou."

Potom znova vošiel do synagógy. Bol tam človek s vyschnutou rukou; a oni striehli, či ho Ježiš uzdraví v sobotu, aby ho potom mohli obžalovať. On povedal človekovi s vyschnutou rukou: "Staň si doprostred!" A tamtých sa opýtal: "Je dovolené v sobotu robiť dobre alebo zle, zachrániť život alebo ho zničiť?" Oni však mlčali. S hnevom si ich premeral a zarmútený nad trvdosťou ich srdca povedal človekovi: "Vystri ruku!" On ju vystrel a ruka mu ozdravela. Farizeji vyšli a hneď sa s herodiánmi radili proti nemu, ako by ho zabili.

Na zamyslenie

"Potrebujete voľný deň v týždni?" Pravdepodobne väčšina by odpovedala na túto otázku kladne. Otázka významu alebo bezvýznamnosti voľného dňa je stredobodom dnešných biblických citátov. V prvom čítaní počujeme podstatný odkaz k tomuto dňu: "Zachovávaj sobotňajší deň, aby si ho zasvätil ... Šesť dní budeš pracovať ... ale siedmy deň je sobota (to jest, odpočinok) ..." (Dt 5,12-14) V tomto mieste sa cituje tretie z takzvaných 10 "prikázaní" (= 10 poučení k životu), zahŕňajúce zároveň odôvodnenie pre jeho uvedenie: "Pamätaj, že si bol otrokom v egyptskej krajine a že ťa Pán, tvoj Boh, vyviedol odtiaľ mocnou pravickou a zdvihnutým ramenom." (Dt 5,15). Sabbat je teda tým dňom, počas ktorého má človek uvažovať o svojom vyslobodení a byť si vedomý toho, že za svoju voľnosť vďačí Bohu, ktorý ho vyslobodil z egyptského zajatia. Súčasne sa Sabbat odvoláva na Božie dielo stvorenia – pretože sám Boh siedmy deň odpočíval, tak aj človek si má siedmy deň v týždni dopriať čas pokoja a oddychu, ako aj čas na uvedomenie a váženie si diela, ktoré stvoril počas šiestich dní. Za čias Ježiša sa príkazu Sabbatu, popri obrezaní v židovskom ponímaní, pripisoval najväčší význam, pokiaľ išlo o stotožňovanie sa s národom. Dokonca taký veľký, že v mnohých prípadoch praktizovania Sabbatu dochádzalo k neľudským manipuláciám. Učeníci odtrhli pár klasov v Sabbat, pretože boli hladní – čo sa Farizejom veľmi nepáčilo, preda bolo zakázane v Sabbat žať. Ježiš počas Sabbatu uzdravuje, čo opäť vzbudzuje pohoršenie – uzdravovať v Sabbat bolo dovolené iba v prípade ohrozenia života. A preda, Ježiš dáva do centra pozornosti muža, ktorý potrebuje uzdravenie – Ježiš dáva do centra pozornosti človeka a nie príkazy! – a ten opäť získava späť zdravie a s ním aj svoju hodnotu. Ježiš obidvoma činmi zvyrazňuje dvojakú skutočnosť: prvá, že každý výklad príkazu Sabbatu podľa litery vedie človeka nie k slobode, ale k novému otroctvu, ktoré úplne otočí zmysel Sabbatu. Druhá skutočnosť je tá, že Ježiš sa javí ako ten, kto cez svoje slová a činy dáva opäť Sabbatu ten pravý, Bohom daný zmysel. Pre Ježiša práve to zodpovedá Božej vôli, v Sabbat činiť dobro a zmierniť núdzu. "Sobota bola ustanovená pre človeka, a nie človek pre sobotu" (Mk 2,27) – zreteľnejšie sa to ani nedá povedať – pri interpretácii zákonov a samovytvorených pravidiel má celkové dobro človeka bezpodmienečnú prednosť! Príkazy a pravidlá nikdy nesmú byť vysvetľované tak, že ich dodržiavanie iným ubližuje alebo ich poškodzuje! Pre nás, kresťanov, nahradili nedeľa a deň Zmŕtvychvstania Sabbat ako prvý deň týždňa. Ich význam ale zostáva podobný. Nedeľa je nám daná ako deň voľna, ako deň voľnosti; ako deň, ktorý má byť vnímaný ako svätý. Ako deň, ktorý by sme mali oddeliť od toho každodenného a urobiť z neho niečo výnimočné. Ako deň, ktorý je svätý, pretože sa odlišuje od tých ostatných, pretože nás môže obdarovať silou, pokojom a novým usmernením. Tento deň sa však sám od seba nestane výnimočným – je nám daný ako dar, ale potrebuje naše formovanie. Potrebuje čas a miesto, v ktorom celkom vedome dáme miesto Svätému. Pre nás kresťanov je toto posvätenie dané skrz stretnutie so Zmŕtvychvstalým – v slove Svätého Písma, v modlitbe, vo sviatostiach, v stretnutí s našimi blízkymi. Ak sa nám podarí týmto spôsobom prežívať nedeľu, jej sila potom môže vyžarovať počas celého týždňa. Nenechajme si vziať tento drahocenný deň!